

70.	Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 stycznia 1923 r. o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na liniach towarzystwa akcyjnego budowy i eksploatacji dróg żelaznych podjazdowych w Królestwie Polskiem.	135
71.	Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 stycznia 1923 r. o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej wąskotorowych kolei państwowych oraz prywatnych, znajdujących się w zarządzie państwowym, położonych w obrębie Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie, Radomiu, Wilnie i Lwowie	135
72.	Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 stycznia 1923 r. o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.	136

56.

Oświadczenie Rządowe

z dnia 15 stycznia 1923 r.

w przedmiocie przystąpienia Republiki Finlandzkiej do Międzynarodowego Porozumienia z dn. 18 maja 1904 r. i do Międzynarodowej Konwencji z dn. 4 maja 1910 r., podpisanych w Paryżu, dotyczących zwalczania handlu żywym towarem.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że nota z dnia 27 września 1922 r., adresowana do Rządu Republiki Francuskiej, Rząd Republiki Finlandzkiej zgłosił przystąpienie Finlandji do Międzynarodowego Porozumienia z dn. 18 maja 1904 r. i do Międzynarodowej Konwencji z dn. 4 maja 1910 r., podpisanych w Paryżu, dotyczących zwalczania handlu żywym towarem (Dz. U. R. P. z r. 1922, № 87, poz. 783).

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*

57.

Oświadczenie rządowe

z dnia 19 stycznia 1923 r.

w przedmiocie ratyfikacji przez Szwajcarię Konwencji Międzynarodowej z dnia 21 czerwca 1920 r., dotyczącej utworzenia w Paryżu Międzynarodowego Instytutu Chłodnictwa.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że dnia 10-go listopada 1922 r. Rząd Związkowy Szwajcarski złożył na ręce Rządu Republiki Francuskiej dokument ratyfikacyjny Konwencji Międzynarodowej w przedmiocie utworzenia w Paryżu Międzynarodowego Instytutu Chłodnictwa, podpisanej w Paryżu dnia 21 czerwca 1920 roku (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 78, poz. 703).

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*

58.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 12 grudnia 1922 r.

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 26 września 1922 r. o uregulowaniu prawa wyboru obywatelstwa polskiego przez obywateli b. cesarstwa austriackiego, lub b. królestwa węgierskiego i prawa wyboru obywatelstwa obcego przez b. obywateli tych państw, posiadających obywatelstwo polskie.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 26 września 1922 r. o uregulowaniu prawa wyboru obywatelstwa polskiego przez obywateli b. cesarstwa austriackiego lub b. królestwa węgierskiego i prawa wyboru obywatelstwa obcego przez b. obywateli tych państw, posiadających obywatelstwo polskie (Dz. U. R. P. № 88, poz. 791) zarządza się co następuje:

§ 1. Nabycie i utrata obywatelstwa polskiego na podstawie wyboru w zastosowaniu do b. obywateli b. cesarstwa austriackiego lub b. królestwa węgierskiego, mających prawo swojszczyzny lub stałe miejsce zamieszkania (§ 2 p. 2) na obszarze Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy, reguluje się na podstawie ustawy z dnia 20 stycznia 1920 roku (Dz. U. R. P. № 7, poz. 44) ze zmianami, wynikającymi z niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Prawo obywatelstwa polskiego przysługuje każdej osobie bez różnicy płci, wieku, wyznania i narodowości, która

- 1) od dnia 1 stycznia 1914 r. posiadała i do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie utraciła prawa swojszczyzny w jednej z gmin na obszarze polskich części Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy. Osobom, które nabyły prawo swojszczyzny po dniu 1 stycznia 1914 r. i prawo to posiadały w dniu 28 lipca 1920 r. służy obywatelstwo polskie z zastrzeżeniem, wynikającym z § 4;
- 2) przed dniem 1 stycznia 1908 r. osiedliła się na obszarze polskich części Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy w zamiarze stałego pobytu (uzyskaniem stałego miejsca zamieszkania) pod warunkiem, że
 - a) do dnia 1 listopada 1918 r. posiadała obywatelstwo austriackie, względnie węgierskie oraz

b) nie posiada bez przerwy prawa swojszczyzny od dnia 1 stycznia 1914 r. w jednej z gmin czeskosłowackich części b. terytorjów plebiscytowych Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy.

§ 3. Osoby (§ 2 p. 1), mające prawo swojszczyzny w gminach, których obszar jest przedzielony granicą, stają się obywatelami polskimi, jeżeli w dniu 28 lipca 1920 r. stale mieszkali w części gminy, która przypadła Polsce. Jeżeli by zaś takie osoby w gminie rozdzielonej we wspomnianym dniu stale nie mieszkali, nabywają obywatelstwo polskie, jeśli stale mieszkali w obecnie polskiej części gminy ostatnio przed wyprowadzeniem się z danej gminy.

§ 4. Nie są obywatelami polskimi osoby, które posiadają bez przerwy od dnia 1 stycznia 1908 r. stale miejsce zamieszkania w znaczeniu p. 2 § 2 niniejszego rozporządzenia na obszarze czeskosłowackich części b. terytorjów plebiscytowych Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy, chociażby posiadały prawo swojszczyzny w jednej z gmin b. Galicji, czy też prawo swojszczyzny nabyte po dniu 1 stycznia 1914 r. w jednej z gmin Śląska Cieszyńskiego, Spisza lub Orawy (§ 2 p. 1 zdanie drugie).

§ 5. Nadanie obywatelstwa polskiego nastąpić może na prośbę osoby, pragnącej je uzyskać, jeżeli zostanie wykazane, że:

- 1) obrala stale zamieszkanie na obszarze polskich części Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy po dniu 1 stycznia 1908 r.,
- 2) nie dopuściła się zbrodni lub czynu karygodnego z chęci zysku,
- 3) nadanie jej obywatelstwa polskiego nie pociągnęłoby za sobą bezpośrednich ciężarów dla Skarbu Państwa Polskiego lub funduszów publicznych przez co nie rozumie się świadczeń np. zasiłków z kas chorych, brackich i t. d.,
- 4) przebywała w jednej gminie bez przerwy w czasie od dnia 28 października 1918 r. do 28 października 1920 r.

§ 6. Podanie o nadanie obywatelstwa na zasadzie § 5 niniejszego rozporządzenia winne być wnoszone w terminie trzech miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Podania wniesione przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i nie załatwione, będą traktowane, jak gdyby były wniesione z zachowaniem czasokresu.

§ 7. Osoby, które nie nabyły obywatelstwa polskiego z braku warunku przewidzianego w § 2 p. 2 lit. b. niniejszego rozporządzenia, mogą uzyskać obywatelstwo polskie trybem określonym w §§ 5 i 6.

§ 8. Obywatelstwo polskie nabywają osoby, które bądź posiadają od dnia 1 stycznia 1914 r. prawo swojszczyzny w jednej z gmin czeskosłowackich części b. terytorjów plebiscytowych Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy, bądź mają tam od dnia 1 stycznia 1908 r. stale miejsce zamieszkania w znaczeniu § 2 p. 2 niniejszego rozporządzenia i do dnia 28 kwietnia 1922 r. złożyły oświadczenia wyboru

obywatelstwa polskiego w polskich przedstawicielstwach zagranicznych albo przed polskimi władzami administracyjnymi.

§ 9. Tracą obywatelstwo polskie osoby, które bądź posiadają od dnia 1 stycznia 1914 r. prawo swojszczyzny w jednej z gmin polskich części Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy, bądź mają tam od dnia 1 stycznia 1908 r. stale miejsce zamieszkania w znaczeniu § 2 p. 2 niniejszego rozporządzenia i do dnia 28 kwietnia 1922 r. złożyły oświadczenia wyboru obywatelstwa czeskosłowackiego.

§ 10. Oświadczenie wyboru obywatelstwa złożone w myśl §§ 8 i 9 niniejszego rozporządzenia przez męża rozciąga się na żonę, oświadczenie rodziców, względnie opiekunów, na dzieci do lat 18.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Kierownik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

L. Darowski

59.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 stycznia 1923 r.

w sprawie podwyższenia wynagrodzenia funkcjonariuszów pocztowych za czas pracy w pocztach ruchomych i za czas konwojowania poczty kolejami.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp drugi § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1921 w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszów pocztowych za czas spędzony w służbie w pocztach ruchomych (ambulansach pocztowych) (Dz. U. R. P. № 57, poz. 359) otrzymuje następujące brzmienie:

„Zasadnicza należytość za godzinę pracy w pocztach ruchomych i przy konwojowaniu poczty kolejami tudzież pobytu poza stałym miejscem służbowym wynosi:

- a) dla urzędników ambulansowych 11 mk. 50 fen.,
- b) dla niższych funkcjonariuszów jeżdżących samodzielnie 9 mk. 50 fen.,
- c) dla niższych funkcjonariuszów jeżdżących niesamodzielnie 8 mk. 75 fen.,
- d) dla niższych funkcjonariuszów konwojujących pocztę kolejami 7 mk.”

§ 2. Paragraf 5 wymienionego w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1921 r. otrzymuje następujące brzmienie:

„Na czas pobierania dodatku drożyznianego otrzymywać będą funkcjonariusze pełniący służbę w pocztach ruchomych i przy konwojowaniu poczty kolejami uzupełnienie wynagrodzenia godzinowego, wymienio-